

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm**

**Calepino, Ambrogio**

**Basileae, 1616**

A ante P

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

nomen est Anulo, nitescere lana nova, greges elephantum descendere, ibiq; se purificantes, solenniter aqua circumspregi, atq; ita salutato sidere in sylvas reverti.

so, d. diligencie. Pol. Praszyniowia. Vng. Szeged. Ang. Careful. polifse. Cic. 3. Tusc. Itaq; dicimus gravedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia semper sint, sed quia sepe sint: alii ad metum, alii ad aliam perturbationem proclives. Ex quo in aliis anxietas, unde anxii in aliis iracundia dicitur, quae ab ira differt: Estq; aliud iracundum esse, aliud iratum: ut differt anxietas ab angore. Neq; enim omnes anxii, qui anguntur aliquando, neq; anxii semper anguntur.

thes nominantur. Unde Apathia, auidna, Animi tranquillitas, nullis affectuum motibus obnoxia.

Aparor, [arwag, Germ. Banator.] Dicitur sine patre, quo nomine a poetis Vulcanus dicitur, quem illi fingunt, a lunone sine patre esse editum. Sacrae etiam licite Melchisedech amnigo vocant. & Dicuntur etiam amnigo, qui incerto patre non sunt, quos & Laani Spiritos vocant. Vide Plutarchum in Problemis.

Apedes, Vide APODES.

Apdiotes, [x, pen. prod. [arwag, Germ. Der Ofwind Pol. Dicitur ad uentus. Vng. Nap. kelisi fisl.] Ventus est ab Oriente aequinoctiali flans, quem Latini Subsolanum vocant.

Apello, [a, apuli, apulum, ex a, & pello, significat Amoyeo: [amoyeo, Germ. Bon danti treiben.] ut, Apulius ab urbe id est, amoyeo. Sunt tamen qui putant Apello, non Apello scribi debere, & componi ex ab, seu ab, h, in sanuata, ne ex A D compositionem videatur. Nam ita in Captiv. Plauti legitur: Hic est ille dies, quam nulla vitæ salus sperabilis est mecum. Neque exiliu eritio est, neq; ad eos spes, quæ mihi hunc apellat. Cic. 2. Tit. Sed longè a læto numine apellor. Iovis.

Apepna, [am, ca. Germ. Daverd migtet. Pol. Seromoffi 3 wio- laka. Vngaricè, Nohesni valo emifce.] Ventriculi vitium est quod Latini Cruditatem appellant: quum scilicet cibi in ventriculo non immutentur, sed tales ferè egeruntur, qualis sunt ingesti. Quomodo autem differat a dyspepsia, & a tertis specie, quam Græci Agrosia vocant, vide in dictione DYSPEPSIA.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.

Apér, [m. f. Peris hylveste, a Græco [arwag, remota prima littera. [arwag, Gall. sanglier, porc sanglier. Ital. Parco felinico, cinghiale. German. Ein dier in wud schwein Belg. Ein wud vet. Hesp. El javali pinto montes. Polon. Dzik wiewia. Vng. Vad leon, Angl. A wild boar.] Iuvenalis: quanta est gula, quæ sibi rotos Pontis apros, animal propter convivia natum. Varro de ling. lib. 4. Apri ab eo, quod in locis asperis versantur: nisi a Græcis deductum malis, qui hos [arwag] vocant.



**API** *apio*. Germ. *Wuter eppid*. Hisp. *Escual montesio*. Pol. *Lupia pasterica*.  
**Apium** palustre, herba est apio sativo major sic dicta quod in paludibus, & aquosis locis proveniat. [ *id est idem*. Gall. *Pesl de maris*. Ital. *Pavonola della acqua*. German. *Wasserapio*. Hisp. *Escual del agua*. Pol. *Opichowia wos*. Ang. *A kind of pesl that grows in marshes*. ]  
**Apium taxatile**, herba est semen proferens amiteos semini non dissimile, sed odoratus: quae quoniam in Macedonia optima nascitur, vulgo *Petrofelinum* Macedonicum vocari ceperunt. Nascitur in petris unde & nomen accepit. Pro hoc officina hippofelinum peperam sublimant, quae est herba a petroselino omnino diversa, quam Latini *Oblatrum* appellant. Vide suo loco.  
**Apulicus**, pen. prod. Incaicus, minimè vagus, [ *id est idem*. Vng. *Albano non hū dū*. ] Macro. lib. 1. de Som. Prima illa stellifica spūta, quae proprio nomine dicitur caelum, Apulicus apud Graecos vocatur, continens & arcens ceteras.  
**Apulicus**, scum, antiquorum rusticorum vocabulum, [ Vng. *Lupa*. ] de quo ita Nonius: *Apulicus, inquit, fumentis furfures dicitur suffici veteres*. Hoc in antiquis invenitur quorum in dubio est autoritas: itaque exemplis sup. esse debemus: quamquam & Plaut. in *Asinaria* usus sit. Hæc Nonius *Scaliger in Poe. m. 1. 1. 1.* & in numero plurali *Aplustra*, vel *Aplustrina*. Ger. *Es Böhmersee zu oberst am Seebaum*. Belg. *Esiphe rousier*. Vng. *Hon vishy, esiphe*. ] Navis est, ornamenta in summate mali: & omnino credendum est adque m: quia apud Poetas invenitur prima correpta: quae si per m, scriberentur, ratione positionis necessario produceretur. Cic. in *Arato*: *Navibus adsumptis fluitantia quaerere aplustra*, Festus utroque modo scribi posse exstimavit. *Aplustra*, inquit, navium ornamenta: quae quia erant amplius, quam essent necessaria usui, etiam *Aplustrina* dicebantur. Hæc ille. Nos contra putamus, non ad adverbium *Amplius*, hoc nomen deduci, sed ad *u*, privativa, & verbo *uio*, quod ad navigationem non sit necessarium.  
**Apulicus**, *apulicus*, florariae virtus Theodosius, Spongiarium genus viliissimum, maximas habens filulas, & reliquam partem admodum spissam, ita dictum, quod elui non possit. Vide *Plin. lib. 9. cap. 45*.  
**Apocrita**, pen. cor. f. p. *Schedula* est, qua statemur nobis de pecunia esse satisfactum. [ *id est idem*. Gall. *Quittance*. Ital. *Quittance*. Ger. *Ein runderung*: cuius quoniam. Hisp. *Aluala de paga y foy* y *quon*. Pol. *Kontrakt*. Vng. *Quittance, m. 1. 1. 1.* Angl. *An account, or discharge*. ] Vulgo *Quittance* vocant. & *Antipochia* vero est, quam debitor dat creditori. & Acceptationis autem nomen generaliter est, quam *Apochia*. Illa enim quavis liberacionem continet, etiam si nulla prævenit numeratio. *Apochia* autem solam dicitur, quæ pecunia soluta est. *Vlpian. de Acceptat. l. si acceptolatum*.  
**Apocryphus**, i. e. Latine dicitur *revelatio*.  
**Apocrypha**, *apocrypha*, Amputatio, ex *dei*, quæ *Revel* Ab significat, & *apocrypha*, impuro. *Figura*, quando ultima littera, vel syllaba tollitur, ut *peculi* pro *peculii*.  
**Apocryphus**, m. f. [ *id est idem*. Gall. *Chastres*. Ital. *Castro*. German. *Berschnie*. Hisp. *Castro de humeros*. Pol. *Bosny*. Vng. *Himlek*. Ang. *Castled*. ] Dicitur a Iulio Materno castri, quasi exedi, & spoliati.  
**Apocryphus**, m. f. idem quod *durus*, asper, rigidus. [ *id est idem*. Vng. *Komny darab*. ] Firmicus libro 7. *Nascitur servit: m. f. apocryphi, oligochroni, & infertiles*.  
**Apocryphus**, a. um, pen. cor. [ *id est idem*. Gall. *Apocrypha, cachis, fani autem*. Ital. *Apocrypha, fani autem*. Ger. *Wetberg, heimlich*. Hisp. *Escondido, ceta que non tiene autoridad*. Pol. *Konny, apocrypha*. Vn. *Escondido*. Angl. *Escondido*. ] Latine absconditus, secretus, ex *dei* & *apocrypha*, cuius occulta origo est, & in qua, licet inveniantur aliqua veritas, tamen propter multa falsa, non habet scripturæ canonice pondus. Quæ vero sunt apocryphi libri, quæ in Decr. *lib. 1. cap. 5. sancta Rom. ecclesia*.  
**Apocryphus**, *apocryphus*, responsum. [ Vng. *Idem*. ]  
**Apocryphus**, non Apocryphus, nec non Apocryphus, quævis penode barbarum, ut hæc esse videatur: tamen illud redius ab *apocryphus*. [ Vng. *Locum mentem, vice p. 1. 1. 1.* ] quod respondet *apocryphus*, dicitur. Est autem Apocryphus, ut quidam putant, *Responsum*, & Legatus episcopi: inde dicitur, quod aliquando pro Episcopo respondere cogat. Vbi sunt hæc voce Pontificer. Melius tamen alii qui a iunt: Apocryphus dicitur, velut locum tenentis Episcopi, ut res Ecclesie gubernarent, negotia singulorum audirent referrentq; ad Episcopos.  
**Apocryphus**, n. f. *id est idem*. *Osculum* in ranæ sinistro latere, quod si in aquam deiectum fuerit, statim fervere ferunt: amorem eo & purga si in potionem addatur concitari: multa que præterea alia de hoc tradit magica vanitas. Sic dictum, quo-

niam canum impetus eo colibentur. Vide *Plin. lib. 22. cap. 5*.  
**Apodectæ**, Athenis dicebantur, qui collationibus & vedigalibus præerant, quorum iudicio quicquid controversæ erat, in publicis collationibus deinceps abatur.  
**Apodectæ**, pen. cor. f. t. [ *id est idem*. Germ. *Wider sein*. Belg. *Es den sein*. Pol. *Gerp. konen*. Vng. *Labatlan fa ke*. ] Aves quædam, ex genere hirundinum, ita dicitur quod carcant usum pedum. Alio nomine *Cypseli* dicuntur, volant plurimum, nidificant in scopulis atque in editioribus domibus. Quies eis nisi in nido nulla: aut pendant, aut jacent. *Plin. libro 10. Plurimum volant, quæ Apodectæ vocantur, quia carant usum pedum*.  
**Apodictis**, f. t. Evidens probatio, demonstratio, documentum. [ *id est idem*. Gall. *Preuve evidente, demonstration claire*. Ital. *Prova evidente, dimostrazione chiara*. Ger. *Ein gewisse ansehung vnd beweisung eines bandes*. Hisp. *Prova evidente*. Pol. *Dokladanie pokazywa*, *awerimod*. Vng. *Ebiz, es nyiladn v ale esbiz*. Ang. *A place probation*. ] Vide *Apodictes grammaticas* Quintil. vocat potentissimas Geometricarum demonstrationes.  
**Apodictis**, m. f. penult. prod. scribitur enim per *o* & *o*. Est vox galli intemptiva, sive immatura, & vox quæ neque choro, neque fidibus concordat.  
**Apodictis**, penultima corrept. Schema iucundissimum, quum præcedentium membrorum singulis singule particule respondent. Exemplum ejus est apud Terentium in *Andria*: *Adcon me ignavum putas? Adcon porro ingratum, aut inhumanum, aut ferum, ut neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat, ut servem fidem? libi enim consuetudo feritati, amor inhumanitati, pudor ingratitudini respondet*. Latine enim redditionem sonat.  
**Apodictis**, Spoliatorium. Locus in quo loturi aut sudaturi vestes deponerant, quas caplati servabant. [ *id est idem*. Gall. *Le lieu où on laisse les habillemens, quand on veut entrer dans les bains*. Ital. *Luogo da lasciare i drapi quando si va in bagno*. ]  
**Apodictis**, Germanice, *Ein abtich* dicitur in ore in dem *Bad da die Kieder abgezogen vnd bewahrt werden*. Hisp. *Luogo donde se ponen las despojas*. Pol. *Wła albamiofie do wspaniania, niy do lazniowy moidze, wspanioia*. Vng. *Valked hely*. Angl. *An place where they put their clothes which entereth in the swims*. ] Nam *id est idem* exere dicitur. *Plin. ad Apollinarem*: inde *apodictis* balneum laxum & hilare excipit cella frigidaria, in qua bapustorium amplum atque opacum.  
**Apogæum**, n. f. *id est idem*, ab Astrologis vocatur pars media cæli, quæ & *perigeum* dicitur sicut contra *Hypogæum*, pars ima cæli appellatur. Vide *Cælium Rhodig. lib. 2. cap. 21*.  
**Apogæus**, Veniunt a terra flantes. [ *id est idem*. Gall. *Veni de terre*. Ital. *Veni da terra*. Ger. *Die wind se ven don erdtrich aufstehn*. Hisp. *Vientos de la tierra*. Pol. *Wiatry ziemie pochodzące*. Vng. *Szél, szél, szél*. ] *Plin. lib. 2. cap. 43*.  
**Apographum**, n. f. Exemplum, descriptio libri, quasi diceres descriptum, aut escriptum. [ *id est idem*. Gall. *Copy ou double, transcrit ou extrait*. Ital. *Esmpiare*. Ger. *Ein abtich* dicitur in copiam ejus. Belg. *Ein abtich*. Hisp. *Ed de cada para labrar y pintar*. Pol. *Wzrostki kopy, wstawki, kopy*. Vng. *Valamely irasnak málja*. Ang. *A copie, which is written out of another, a pattern*. ] Vide *Cicero* libros suos philosophicos *Apographa* vocat, quæ scriptorum Grecorum imagines & exempla. *Plin. lib. 33. cap. 11*. Hujus tabule exemplar, quod *Apographon* vocant, *L. Lucullus* duobus talentis emit.  
**Apollinarius**, [ *id est idem*. Pol. *Nagani mi yiom*. Vng. *Megnydesum*. ] Calcibus invadens. Per translationem *Pari* *Lacio*, contemno. *Plautus* in *Epl. Auxilia m. 1.* & *suppetiz domi sunt: apollinarius inimicos omnes*.  
**Apollinarius**, m. f. *id est idem*. Germ. *Wesfem vnd aufstetzen* dicitur. Senatores erant, sanctiusq; concilium, quod ex delectis viris constabat. Ita dicitur *7 dicitur*, quod ex multis soleant deligi. *Livius* lib. 6. *belli Maced.* Vbi quum in concilio delectorum, quos *apollinos* vocant, *Phancas* & quæ imperarentur, & quæ ipsi propè accidissent, exposuissent. *libidem*: *Concilium quidem unius gentis Aetoli post dimissos Romanos non habuerunt: per apollinos autem* (ita vocant sanctius concilium, quod ex delectis dicitur) *id agitantur*, quomodo res in Grecia novarentur. & *Est* & genus piscis, ex pelamidum genere. *Plin. lib. 9. cap. 15*. *Pelamides* in *apollinos*, particulari quoque confectæ in genera cybiorum dispartuntur. *Idem* lib. 32. *cap. 11*: *Pelamius* canum generis maxima, *apollinus* vocatur, dicitur oratione.  
**Apoliopolitis**, Præfectura *Plin. lib. 3. cap. 9. 11. 70*.  
**Apolis**, idis, pen. cor. m. g. [ *id est idem*. Gall. *Boni sidem*. Ital. *handico*. Ger. *Ein sidem*. Hisp. *Escondido*. Pol. *Wielanie, sidem*. Vng. *sidem*. Angl. *Escondido*. ] Latine extons dicitur, qui civitate, quales sunt exales, aut depositæ, aut in istalium

damnati, quibus civitatis jus ademptum est, Martian. l. Quidam de pœnis. & Item quidam apolides sunt, ut sunt in opus publicum perpetuò dati, & in insulam deportati.

**Apologfa**, f. p. defensio, excusatio, responsio & satisfactio. [אפולוגיא] *hübmatfchub. dndozia.* Gall. *Apologie, defenfe.* Ital. *Apologia, difefa.* German. *Ein verantwörtung, befchirmung, gegen antwort.* Belg. *Ein verantwoordinge, intfchuldunge, befchirmunge.* Hisp. *Defensa, excusacion.* Pol. *Odmowa, obowna, czyj, zwym, wprymowia.* Vng. *Maga mint, felsit.* Angl. *An excusation, a defence.* Dicitur & Apologeticon, & Apologema, *ἀπολογημα*: unde Apologeticus liber, quo nos expurgamus, aut adversario satisfacimus.

**Apologus**, pen. cor. m. f. Fabula in qua bruta animalia introducuntur loquentia. [אפולוגוס] *maschal, wbrw, sibeninah, dndozia.* Gall. *Fable.* Ital. *Favola.* German. *Ein fabel, ein gedicht, fabel.* Hisp. *Novela, novela fuyda.* Pol. *Naska, fabula.* Vngar. *Mif, besz.* Angl. *A fable where brute beastes as saynd to speak.* Nam est quaedam ex humilibus rebus composita forma ac species accommodata ad ridendum, quæ & Apologia dicitur. Cic. 2. Orat. Et ad hoc genus adscribamus etiam narrationes apologorum. Vide Quint. lib. 5. cap. 11.

**Apologos**, s. Poitulo. [אפולוגוס] *schimma, dndozia.* Senec. epist. 47: Et sic illum invicem apologavit. Gallicè dicitur Brocarder.

**Apologatio**, onis, f. e. p. *ἀπολογία.* Quint. lib. 5. cap. 11: Nostorum quidam, non sane recepto in ulum nomine, Apologationem vocant. De fabulis loquitur.

**Apomeli**, itis, [אפומלי] *Ger. Maa. Pol. Miod, znoda, roznarzeni.* Potus confectus ex maceratis aqua favis, medium inter mulsum & oxymeli locum obtinens: cujus plurimus est usus circa Peloponnesum, ut scribit Galen. lib. 8. Method.

**Apophisis**, pen. cor. f. e. *ἀποφαισι.* Negatio, abnuentia, depulsiò, ab *ἀπο* p. u. Vide de hac figura Quint. lib. 9. cap. 2. & Apophasis etiam dicitur catalogus & index bonorum: qualis ferè fieri solet à morte alicujus. Iurisperiti suo quodam more vocant *Interitum*. Dicitur autem Apophasis in hac significatione ab *ἀποφαισι*, quod est, in rationes tutelæ refero.

**Apophlegmatismi**, [אפופלגמטי] *German. Aepheym.* s. b. b. e. *schichtigen auf dem Haupt schein.* Vocantur remedia, quæ in ore retegta, vel manducata aut linguæ subdita, noxios quoque humores ex capite detrahunt. Fit à verbo Græco *ἀποφλεγμα*, quod est, capitis puritas expurgo.

**Apophyses**, *ἀποφυσες*, Latine Appendices vocari possunt, quæ scilicet rei alicui agnascuntur. [Polon. *Wyrostki, odrostki.*] Unde & Aristoteles *ἀποφυσες* vocat intestinum appendices, quæ & *ἐκφυσεις* dicuntur.

**Apophoretæ**, penultima proclitica, n. g. plur. num. Munera quæ dari solent Saturnalibus; quem morem hodie quoque servant mense Decembri in natali Salvatoris, & initio anni. [Γρηγοριανή] *maschal, dndozia.* Gall. *Éléves.* Ital. *Manca.* German. *Ein gütchen zu dem guten jar.* Belg. *Ein utwejaer.* Hisp. *Cas que se dan como presente.* Polon. *Nome lato, podarek, nanowi rock, kalenda.* Vngar. *Vy szependé aínudéka.* Angl. *Gifts given on certain days, as on the year gifts.* Munuscula quoque quæ à cena convivis dabantur domum auferenda, etiam Apophoretæ dicebantur: ita dicta à verbo Græco *ἀποφαιρε*, quod auferere significat. Sæpe in Domit. Dabantur Saturnalibus viris apophoretæ: ita per Calendas Martias faciemus. Vide Turnebum & Interp. vet. Martialis.

**Apophthegmata**, n. t. [אפופתגמט] *Polon. Odpozné, mætra à krotka.* Vngar. *Élen mondai.* Angl. *A briefe or short manner of speaking full of sentience.* Brevis & acuta sententia, sive argutum dictum, non cujuslibet, sed illustrium tantum virorum. Unde Plurarchi Apophthegmata. Cic. 1. Offic. Multaq; multorum faceret dicta, ut ea quæ à sene Catone collecta sunt, quæ vocant *ἀποφθγματα*. Gall. *Apophthegme, breves parole sentencieuse.* Italicè, *sentenze, aucto dette breve.* Germanicè, *Ein turtzer aber turtzer Epymph vnsd Sentenz.* Hispanicè *¶ Dicho gracioso y sentencioso.*

**Apoplectici**, [אפופלעטי] *Ger. Die der Schlag getroffen hat.* Pol. *Powa tryim albo slaskiem, parazy.* Sunt quorum videlicet & corpus, & mens stupet ietu fulminis, aut morbo. Celsus lib. 3. cap. 26. vocat Attonitos.

**Apoplexia**, [אפופלעזיא] *Gall. Apoplexie, quand on est entrepris de tau les membres.* Ital. *Cecicola.* German. *Der schlag, der troppf ab wechelt ate gidec erstarim.* Hisp. *Apoplexia infermedad.* Polon. *Zarazyne slaskiem, powie tryim.* Vngar. *Garta utri.* Angl. *The palsy, a depriving of feeling, or moving in the bodie.* Sive Apoplexis, Est suspensio nervorum totius corporis cum privatione sensus & motus. Ita dicta à verbo Græco *ἀποπλεω*, quod est percussio, a sso, attonitum reddo. Celsus libro 6. cap. 26: Attonitos quoque rarò videmus, quorum & corpus & mens stupet. Fit interdum ietu fulminis, interdum morbo, *ἀποπλεω* hunc Græci appellant. Idem capite proximè sequenti: At resolutio nervorum frequens ubique morbus est: sed interdum tota

corpora, interdum partes infestat. Veteres autores illud Apoplexiam, hoc Paralytiam nominaverunt, nunc utrunque Paralytiam appellari video.

**Aprior**, aris, [Germ. *Den wisset schein, nicht wissen wo auf eds est.*] Verbum ex Græco *ἀπριω* tractum, quo vetus interpres testamenti novi usus est 2. ad Cor. cap. 4. Significat autem modò hæreo, & consilii inops & perplexus sum: modò ad summam angustiam redigor: modò indigeo.

**Aporia**, x. *ἀπορία*, Indigentia, vel dubitatio, & consilii inopia.

**Apōron**, *ἀπορον*, Controversiæ genus inexplicabile, cupus exemplum proponitur à Gellio lib. 9. cap. 15.

**Apōrrōgas**, [אפורה] *Polon. Gmoyla latniata.* Græci vocant defluxus quosdam aëris, qui ad terram labentis, stellarum casus imitantur.

**Apōsiōpētis**, *ἀποσιωπητες*, pen. prod. à Cicero dicitur Reluctantia, à Celso Obtentia, alii interruptionem appellant. Nam est quasi interceptum silentium. Figura indignantibus familiaris, in qua verbum extrinsecus subintelligitur. Virg. 1. Aen. Quos ego dicit enim Puniam, vel quod simile. Quintil. lib. 3. Omne in quo aliquid deest, Apōsiōpētis potest appellari.

**Apōsīmata**, desquamationes.

**Apōsīmata**, *ἀποσιματα*. Id omne quod detractum est & *ἀποσιμα*.

**Apōsīmata**: id est, avulsiones. Apōsīmatis quoque speciem est, sed ejus nomen nunc non succurrit, ubi phlegmoni hærena innascitur, ligna, carbones, amurca, fæces, sctæ porcio, calculi, quisquilia, & id genus alia quædam quæ mahs medicamentis fieri, insana vulgi arbitratur creditas: fit autem, ut inquit Galen, inveteratis abscessibus ob varias humorum qualitates, materiam in hujusmodi quisquiliis, & istiusmodi formam convergentes.

**Apōsīmata**, *ἀποσιματα*. Pol. *Wyrostki, napozymy.* Vn. *Di metoxt pofst formdia.* Ligili celatura forma expressa. Plin. Trajano: Signata est anulo meo, cujus est Apōsīmata quadriga. Sic Ectypa dicuntur.

**Apōstasiō**, repudiij libellus. [Germ. *Ein Schidbrief.*]

**Apōstasiō**, pen. cor. defector, & defensor sui ducis, sive religionis & instituti. [אפוסתיא] *Pol. Wyrostki, napozymy.* Gall. *Apollas, rebelle.* Ital. *Sfratato, ribelle.* German. *Ein abtrantiger, ein abfahret.* Hisp. *Casa rebelde à que rebeld.* Pol. *Odfzypienie.* Vng. *Himel, feakat, hici bagyon.* Angl. *An apostat, ybid, which recanteth.* Hujusmodi autem defectio, Apōstasiō, *ἀποστασία* appellatur.

**Apōstasiō**, as, penult. corrupta, n. p. Defectio, defectio, oppugno quod antea defendebam. [אפוסתיא] *Pol. Wyrostki, napozymy.* Gall. *Rebelle, se revolt.* Ital. *Rebelle.* German. *Abtrantiger, abtrantiger warden, sich widersetzen.* Hisp. *Rebeld.* Pol. *Przyjmuje sje y wrota, acco tom przedim wroty.* Vng. *Himel, il bagyon.* Angl. *Tosak defelhou, se revolt.* Cyprianus ad Cornelium: Fos qui vult apostataverunt, & ad seculum, cui renanciaverunt, reverti, gestuliter vivunt, vel ad hæreticos transfugæ facti, contra Ecclesiam perniciosa arma suscipiunt.

**Apōstemat**, atis, pen. prod. n. t. [אפוסמת] *Gall. Apollume.* Ital. *Polta, poltoma.* German. *Ein geschworene blistend.* Hisp. *Botas.* Pol. *Wyrostki, napozymy, gnycol.* Vngar. *Dogonag, dogadis, miry.* Angl. *An impostume, an ematocel, swelling of any matter in the bodie.* Est tumor præter naturam, quum pars ex phlegmone resolutum in quendam quasi sinum colligitur, vel etiam nulla præcedente phlegmone, quum humor quidam acris statim ab initio in parte aliqua colligitur, spatumq; libi moliens vel inter duas tunicas, vel sub certis membranis, nimia distensione eam excoriat. Tris autem præcipua horum sunt genera, quorum singula propriam appellationem sunt sortita à rebus in ipsis contentis. Nam si quiddam meli simile contineant, Melicetides, *μελικετιδες* appellantur. Si pingue quæ pã in morem sevi, Steatomata, *στεατοματα*. Quod si pulvis similitudine referat quod in iis continetur, Atheromata, *αθηροματα* dicuntur. Dicitur autè Apōstema à verbo Græco *ἀποσμε*, quod est abscedo: unde & Latini verbum ex verbo experimentes, Abscessum appellantur. Cels. lib. 2. cap. 1: Abscessus corporis, quæ Apōstematata Græci nominant. Plin. lib. 20. cap. 33: Suppurationem interpretatur: Cato (*quæ*) ejus interior clavis pedum & suppurationibus medetur, quæ Græci vocant Apōstematata.

**Apōstolus**, [אפוסטול] *Ger. Ein Gesandter, ein Apofst.* Pol. *Posel, apofst.* Vngar. *Apallal.* Angl. *Apostolus, ambassador.* Latine missus, sive nuntius dicitur, ab *ἀπο* p. u. minto. Apōstolorum autè quatuor sunt genera. A Deo missi, non per hominè, ut Moses à Deo, sed per hominè ut Iesus Mane: per hominem tantum, sicut nostros temporibus multi favore vulgi in sacerdotium subrogati sunt: ex se autè, sicut sunt ipsi psecudoprophetæ & Apōstoli etiam dicebantur literæ dimissorie: quæ ab eo, à quo appellatum erat, ad eum qui de appellatione cognatus erat, testandæ appellationis causa dabantur, de quibus Alciat. de reum & verborum signif. & Horomanus in Lexico suo. & Athenis quoque Apōstoli, magistratus quidam erant, quorum

quorum officium erat recte atque ordine curare atque in-

Apollonius, dicitur, dici potest conversio: Figura quum

Apollonius, m. f. dicitur, Collisionis nota, in fine ali-

Apollonius, n. f. dicitur, Effectus horoscopi: hoc est,

Apollonius, [Apollonius] dicitur, Gall. dicitur, Ital. dicitur,

Apollonius, dicitur, Gall. dicitur, Ital. dicitur,

Apollonius, dicitur, Gall. dicitur, Ital. dicitur,

Apollonius, dicitur, Gall. dicitur, Ital. dicitur,

Apollonius, dicitur, Gall. dicitur, Ital. dicitur,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

si, interpretes, lectores, viatores, praecones. Cicero, pro Cluent.

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,

Appareo, ex. pen. cor. n. f. Videor, compareo, adsum, exto,





Appellari. Gal. Frangit se in manu in signo de sauro. Ital. Chi applaudeo. I batter delle mani. Germ. Jrotodet / det anf freuden die händ geschehen. Hisp. El que da sauro. Pol. Kado / kado kado / kado / kado / kado / kado. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appellat. a. um. participio. Ovid. 4. Metam. Ille cauis velox applauso corpore palmas Deellit in latices.

Appellatus, us. Nomen. m. q. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appello, as. penultima corrept. avi, atum, & applicui, applicatum, ad p. Appello. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appello, as. penultima corrept. avi, atum, & applicui, applicatum, ad p. Appello. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appingo, ad aliquid pono, admoveo. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

Appositor. a. um. Quod est juxta, vel ad aliquid positum. [אָפּעלן / אָפּעלן, imago. Gall. Applaudissement. Ital. Applauso. Germ. Applauden. Hisp. Aplaudir. Pol. Klaska. Vng. Tapfote. Ang. He that clappeth his hands in token of sauro. J Mon. in Panegyri. Idem ergo populus ille aliquando lenci Imperatoris spectator & applausor, nunc in Pantomontis quoque aduersatur.

do adigo. [כרתי] *betfar* *רצתי* *bolik* *מגמלי* *מגמלי*. Gall. *Presser ou ferer*. Ital. *Premere*. Ger. *Zatrucken* *hinga* *truden*. Hisp. *Aprietar*. Pol. *Przydruc* *wam*. Vng. *Mag* *fajom*. Ang. *To press* or *thrust any thing to another*. [Plin. lib. 24. cap. 9. Sedare ventris dolores asseveravit impostam, ita ut tunica cincluque corpori apprimerecur.

**Approbus**, pen. corr. Valde probus. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *bon & honeste*. Ital. *Molto buono*. German. *Was fremm*. Hisp. *Mucha bueno*. Pol. *Barzo* *czysty* *cz*. Vngar. *Izen* *uimber*. Ang. *Very good and honeste*.] Gall. Et in versu est Cæcili poete comici: Hic o dies hospes est mihi adolecens approbus.

**Approbo**, as, are, act. p. Probo, comprobo, laudo, auctoritate & fidei alicui rei in buo [איד] *תב* *רופ* *האיד* *האיד*. Gall. *Approber*, *trouer* *bon*. Ital. *Laudar* *grandamente*, *approbare*. Germ. *Hiftig* *loben* *für* *gut* *gü* *em* *bedeuten*. Hisp. *Apronar* *alguna cosa por buena*. Pol. *Pochmalam*, *pozwalam*. Ang. *To approve*, *to allow*, *to commend*.] Cicero. 4. Academ. Nec tamen ego in sum, qui nihil unquam falli approbem. Idem App. Quicquid feceris, approbabo.

**Approbativus**, verbale. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Pol. *Pochmalimie*. Ang. *Approving*, *allowing*.] Cicero. 2. Tuic. Effectus eloquentiæ, est auditorium approbatio.

**Approbativus**, verb. m. t. Auctor, approbator. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Ang. *One that alloweth or approveth*.] Cic. Attic. Quævis non fueris fautor & impulsor professionis meæ: approbator certe fuisti.

**Appromitto**, in, act. t. Pro altero promitto, quod alter promittit idem promitto. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *à oblige pour un autre promettre pour luy*. Ital. *Promettere per un altro*. Ger. *Für ein andern sich versprechen* *und das so er verhoffen hat*. Hisp. *Prometer pro otro*. Polon. *Rezy, iż lubie* *czynić*, *albo* *przyjąć*. Vn. *Argent* *rezyt*. Angl. *To promise for another, to oblige him self for another man, to come forth*.] Cicero Attic. De Oppio factum est ut volui & maxime quoddam CCC. appromissum: quæ quidem ego unquam vel vestigia facta solvi volo.

**Appromissor**, oris, verbale. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Ger. *Ein* *Satz* *der für ein andern verspricht*. Vng. *Igyed*. Ang. *Surety*, *that confirmeth another man's promise*.] Vlpian. Appromissorem vocat fideiussorem leg. in omnibus. ff. de solutionibus.

**Appronare**, in genua se prosternere. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *à genoux*. Ital. *Ingenocchiarsi*. Ger. *Sich* *nügen* *hinauf* *knien*. Hisp. *Arrodillarse*, *hincar* *la rodilla*. Polon. *Klaniam* *się*, *nakłania* *padam*, *bić* *człom*. Vng. *Terdre* *szu*. Ang. *To kneel, to fall on the knees*.] Apul. lib. 1. Planiore in ripa margine implicitus, in genua appronat se, avidius affectans portionem. Videtur esse compositum ex Ad prepositione & nomine Pronus: unde gemino p. scribendum est.

**Appropero**, as, are, Propero, accelero. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Se haïter*, *à avancer*. Ital. *Affrettare*. German. *Hezu* *spica*. Hisp. *Appropiarise* *cu venir*. Polon. *Pospieszam* *przykapiam*. Vngar. *El* *szuk*. Ang. *To hasten*, *to speed*.] Terent. in Andr. postquam ante ostium Me audivit stare, approperrat. Cicero Attic. Quare approperta, & vale. Appropertatum opus: id est, acceleratum. Liv. 4. ab Vib. Cæptumque opus adeo appropertatum est, ut Sole orto, &c.

**Appropinquo**, as, are, act. p. Propius accedo, advento, propelum & simul de loco & tempore dicitur. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Approcher*, *venir* *pro*. Ital. *Accostarsi*. German. *Sich* *nähern*. Hisp. *Acercarse* *à* *alguna cosa*. Pol. *Przybliżam* *się*. Vng. *El* *közelik*. Angl. *To come nigh to approach*.] Cælar. 1. Bel. Gal. He duos finibus Bellovacorum appropinquare cognoverant. Cicero ad Quint. frat. Sed ejus rei maturitas neque dum venit, & tamen iam appropinquat.

**Appropinquatio**, verbale, s. Cic. de Senect. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Approcher*. Ital. *Avvicinamento*. Germ. *Die* *nähung*. Hisp. *Acercamiento*, *allegamiento*. Pol. *Przybliżenie*. Vng. *Közelítés*. Angl. *Coming nigh, approaching*.] Quarta restat causa, quæ maxime angere, atque sollicitam habere nostram ætatem videtur, appropinquatio mortis.

**Apragmōsis**, coronatum quoddam sativum, apud Aristophan. portam, ut Grammaticus Aristoph. interpretatur, Athenis in Academia nasci solitum.

**Aprarius**, Vide Apræ.

**Apricus**, a, um, pen. prod. Soli expositus, Soli apertus. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Tourné vers le Soleil, ou le Soleil bat*, *abri*. Ital. *Esposto al Sole*, *aprica*. Ger. *Ein* *Sonnichig* *extrem* *ort* *das* *ist* *Sonnen* *bat*. Belg. *Sonnichig* *en* *plasse* *daer* *de* *Sonne* *veert* *schent* *est* *dat* *gherne* *die* *Sonne* *hiet*. Hisp. *Cofa* *abrigada*, *que* *esta* *al* *abrigo*. Pol. *Nie* *je* *kwiergo* *stanie* *dalej* *naprzem*. Vn. *Verd* *frayes*. Ang. *Which* *lieeth* *to* *the* *sunne*, *made* *boate* *through* *the* *sunne*, *heated* *with* *the* *sunne*.] Dicitur autem quasi *ab apræ*: hoc est, sine frigore, & aspirata in *r*, suam tenuem conversa. Virgil. 2. Georg. Mitis in apricis coquitur vindemia saxis. Apricus homo, vel Aprica avis, quæ Sole gaudet. Idem 3. Aen. Apricis statio gratissima mergis.

**Apricioribus**, a Calendis Martius deponit. Idem lib. 9. cap. 14. Dum adhuc autumnus reliquie sunt, apricissimo die purgatis domiciliis.

**Apricari**, d. p. Est in aprico loco esse: hoc est, in loco Soli exposito versari. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Être en l'abri*, *se tenir au Soleil*. Ital. *Essere in luogo aprico*, *stare al Sole*. German. *Da* *der* *Sonne* *stehen* *an* *einem* *Sonnichigen* *ort* *halten*. Belg. *Ja* *vernu* *an* *der* *Sonne*. Hisp. *Abriarse en lugar abrigado*. Pol. *Na* *blonu* *stoję*. Vngar. *Verstojęn* *lemb*. Angl. *To* *rest* *a* *sunnie* *place*.] Varro in minutius: Licet videre multos quotidie in hyeme in Sole apricari. Plinius lib. 36. de columbis: Apricantur aliæ scalpentes sese, Cicero in Catone: Vbi enim potest illa ætas aut calefere, vel applicatione melius, vel igni, aut vicissim umbra aquisve refrigerari salubribus?

**Apricatio**, onis, f. t. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Abri*. Ital. *Aprica*. German. *Wohnung* *oder* *haltung* *an* *der* *Sonne*. Hisp. *Abri*. Pol. *Miejsko* *na* *blonu*. Vngar. *Verstojęn* *w* *lemb* *stare*. Ang. *A* *sitting* *in* *a* *sunnie* *place*.] verbale. Cic. Att. Sibi habeat suam fortunam, una mehercule tecum applicationem in illo Lucretium tuo sole malim, quam omnia istiusmodi regna.

**Apricitas**, atis. Est hybernus ille tepor in locis apricis. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Ang. *Warmness* *of* *the* *sunne*.] Colum. lib. 3. cap. 13. Cum apricitate diei gestantur aves. Idem lib. 7. cap. 7. Si diei permittat apricitas. Plin. lib. 6. cap. 26. Apricitatis inclyat regio.

**Apriculus**, piscis est qui *apricus* dicitur, cujus dentes acutissimi, ac validissimi, teste Oppiano, diversusque ab eo qui *aper* dicitur, Græcè *απρίος*. Apulejus in Apologia: Tam ridiculum argumētum, quam si dicas venandis apris piscem apriculum. Ennius: Apriculum piscem scito primum esse Tarenti.

**Aprili**, s. m. t. Mēsis dicitur est, quasi *aperilis*, quod terram aperit. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Le* *mois* *d'* *Avril*. Ital. *Aprile*. German. *Der* *Monat* *April*. Belg. *Den* *April*. Hisp. *April*. Angl. *The* *month* *called* *Aprile*.] Nam verna temperie plantarū germina aperiantur. Vel dicitur Aprilis, quasi *aperilis* ab *aperis* spuma, quod Venus, cui hic mēsis sacer est, ex spuma maris fingitur nata. Horat. 4. Carm. Idus tibi sunt agenda, Qui dies mensem Veneris marinx Findit Aprilēm. Accipitur præterea adjectivè ut Nonis Aprilibus. Cicero ad Len. Quinctiam Marcellino, & Philippo Consulibus, Nonis Aprilibus mihi est senatus assensus.

**Apronia**, Herba est, quam alii Vitem nigram, alii Bryoniam, alii Chironiam, alii Gynecanthen vocant, [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Ger. *Schmerwur*.] Plin. lib. 23. cap. 1.

**Apris**, idis, Vide Abis.

**Aprychon**, [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Polon. *Nie* *ży*. Vng. *Okulan* *szar*.] Inanimatum, quod est sine anima, & spirare non potest.

**Aprycos**, [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gemma est nigra & ponderosa, rubentibus venis distincta: ita dicta quasi in refrigerabilis. Nam semel igni excelsa, septem diebus calorem servat. Autor Plin. lib. 36. cap. 10.

**Aprorum**, aptoti, penultima producta, Interpretatur sine casu. Sunt enim aptota nomina, quæ neque per casus, neque per numeros declinantur: ut Frugi, Nihil, Nequam, Fas, Netas, Autor Donatus in 2. Editione. Hæc alio nomine dicuntur ludeclabilia.

**Aptus**, a, tum, Accommodatus, appositus, conveniens, congruus. [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Non* *furtible*, *convenable*, *proprie*. Ital. *Atta*, *accomodato*, *accortio*. German. *Geschick* *bequem* *to* *stuh*. Belg. *Dequam*. Hisp. *Cofa* *idonea* *y* *atuada*. Pol. *Spofibny*. Vng. *Iludo*. Ang. *Apte*, *proprie* *and* *meete* *fitte*.] Pers. Satyr. 1. Si forte quid aptius exit. Interdum elegans, ut apud Ciceronem lib. 2. de Orat. Ita ponit verbum est aptus & pressus, ut nescias unum sententiæ oratione, an verba sententiæ illustrantur. Idem 1. Offic. Ut enim pulchritudo corporis apta compositione membrorum moyet oculos. Interdum connexus. Virg. lib. 2. Georgic. ipsos è torquibus aptos, lunge pares. Cicero de Natura deor. Balbus multa dixit, etiam si minus vera, tamen apta inter se & coherentia. Interdum ponitur pro compositus, creatus sive factus. Idem lib. 3. de Finib. Itaque natura sumus apti ad totius consilia civitatis. Est etiam Aptus participium ab *Apris*, idem significans quod *Adeptus*. Varro: Ea omnibus ostendat, quæ bello est aptus.

**Apræ**, [איד] *תב* *רופ* *האיד*. Gall. *Convenablement*, *proprie*. Ital. *Propriamente*, *accortamente*. Germ. *Geschicklich* *bequemlich* *fuglich*. Hisp. *Convenientemente*. Pol. *Blasiznie* *spofikom*. Vngar. *Iludo* *kippen*, *boljoszom*. Ang. *Aptely*, *proprie*.] adverbium qualitatis, aptius, aptissime, convenienter & accommodatè. Cic. 1. de Fin. Quæ incidit, ut id aptè fieri possit. Plin. lib. 16. ca. 23. Ratio aptius reddetur ab hoc terro volumine. Idem lib. 19. cap. 3. Partibus tamen aptissime. Apræ dicere. Cic. 1. Offic. Quod est Oratoris propriū, aptè, dilucide, ornate dicere. Idem 1. de Orat. & pto.

Apoc. 22. ad p. Conuenienter aliquid tel alicui jungo, seu acco- modo. [Pol. hachin pntichelin. wgnitfu. Gall. Appropriet, accomodar, agenter. Ital. Adattare, accomodare. Germ. Zufams man fügen; eda sidom Belj. 3d voege; fchide tsamen. Hisp. As auar; ayuntar uno con otro. Pol. Wykladam. Vng. Hozza illeltem. Ang. To make apte and proper, or meete with any thing.] Construitur cum dativo vel accusativo mediante Ad. Cicet. in Phil. Cuius denique fortuna studia tantę laudi & gratulationi tue se non aprarint? Idę 4. de Orat. Hoc uerbum est ad id aptatū, quod ante dixerat. Huius cōposita sunt Adapto, & Coapto. Apmudo. Et. Est conuenientia, pulchritudo, elegantia, xaxufi- unde fit Aptē Aduerbium.

Apud. P. Piciculus est miuimus & uillissimus, quem Graeci, quod ex plouia nascatur, apdū uocant. Vide Plin. lib. 31. cap. 1. & ea quę supra annotauimus in dictione Aphya. Est etiam ex Apuatum genere quę uulgo Anchois, Aristoteli, 12. ex uisus. Adiano uocatur. Ex qua liquoramentum aique deco- quatum optimum ad excitandum appetentia conficitur. Ad- duo uero, uino, & aceto, totus picis subiectis prunis liqua- tur: nec sicut uelligium remanet. Est & alia Apua quę Aristoteli dicitur uel ut alii uocant uulgo lache. Fetus est gobi. Est & Apua phalerica a pua pua, uulgo Nadele, uel Nadele, Rhodomagi Crudo. Picis molissimus atq; pin- guis, finis fundis, nisi quod minor & latior. Deoq; est in tota apua uim piciculus, qui Aristoteli dicitur dicitur, Narica fuit apud Felis. Et Apua membras, Muscogis uulgo Ceteria. Apud. Propositio est, quę nunquam composita reperitur: ap- polita uero cālisus, quandoque locum denotat. [H. N. 12. 1. 1. 1. Gal. Apua, dicitur dicitur. Ital. Apua, appressi, pressi. Ger. & Belg. Pol. V. Vng. Nadele, uel. Ang. Apua, uel. ut. Apud Mantuam hæc scripsi. Quandoque personam, apud Regem. Quandoque loci & personę conuentionem, ut, Coruui apud Pompeium. Sed quum ad personam refertur, plerumque familiaritatem significat, non dominium, ut, Apud reid est, tecum, u. Idomi ruz. Penes uero & potestatem, & personam, & dominium (cum cum dati- uo) Ouid. lib. 1. 1. 1. Me penes est unum uasi custodia mundi. Quamquam etiam sine domini significatione aliquando in- ueniuntur: ut, Apud Terentium in Andria. De Davo mo- do apud forum andri. Apud se dicitur esse, qui omnis negotii se in necessam recipit. Cic. lib. 1. de Orat. Marcus uero secutus, quem non longe ruri apud se esse audio. Magis ta- men uidentur Apud se, in hoc Cicero's libro accipi pro, Domi- ni: quemadmodum frequenter, apud Terentii, Apud nos, pro Domi nostri. Apud, etiam iuxta significat. Cicet. de Offic. Cuius forum mirari solitus. Caro, apud quem ille se- det, 3. Sannitum quondam hostium iam clientium suorum munera recipiabat. Idem de Orat. 2. Quum etiam tum in le- do Sulpinus esset, & apud eum Crassus sederet. Apud ali- quos obligari, pro alicui. Iulianus de fidei iussoribus, fidei ius- sor obligari non potest ei, apud quem reus promittendi ob- ligatus non est.

Apus, uel cyphellus, uocatur uulgo Anis. [Pol. Goryk. Vng. Apus, uel. Ang. a martini larde.] Avis est de genere hi- raudinum, cuius pedes curti, & muniti, quasque uoluit. Plin. lib. 10. cap. 39. Plurimum uolant quę Apodes, quia ca- nent uis pedum, ab aliis Cyphelli appellatur, hiraudinum spe- cie. Est & aquila species apud Auenennam Atlachine. Apud Pausaniam uero aquila cygneæ sit mentio in Arcad. Et quę uis pedibus inuenerit: reuertitur.

Apynon, uocatur. Genus est mali Punici dulcissimi, ita di- tum, quasi uis uis uis hoc est, sine nucleo non quod pro- frus nuclei caret, sed quod eos habeat minus lignosus. Quod fit, ut & acinos habeat blandiores & minus amaro. Plin. lib. 13. cap. 19. Martial. lib. 13. Lecta suburbanis mittuntur apyri- na mima. Et uerue uerbes. quid tibi cum Lybici? Legitur & uis uis uis Apynon, a, uis: ut Apynon fructus: hoc est, datus, nucleiq; minus lignosus, quales habent apyri. Col- lum. libro de Arboribus cap. 23. Ea res & femlem arborem reddet, & primis uis annis fructum uis uis: postea uero etia dulcem, & apyriam faciet.

Apynon sulphur, uocatur. Plin. lib. 33. cap. 15. uocat sul- phur uis uis, quod quę ignem non est expectum: uis uis enim Graeci uocant in coctum, & quod igni non est admortum. U- de & Apynon uis uis, uis uis dicitur, qui ignibus inacti erant, ut qui non culinano usui, sed domorum templo rumq; ornati dicitur erant.

Apynon, m. f. uis uis. Gemma igniti carbonis similitu- dinem refert, quam Ouid. 2. Metamor. Pyropum uocat, Lati- no Carunculum: inde Apynon dicit, quod ignem non sen- nit. Plin. lib. 17. cap. 7. Principatum habent Carunculi, a si- militudine ignium appellati, quum ipsi non sentiant ignes: ob id a quibusdam Apynon uocati.

AQUA

Aqua, componi videtur ex a & qua: quasi a qua vivamus. [Pol. majim, uis uis. Gal. Eau. Ital. Acqua. Germ. Wasser. Belg. Water. Hisp. Agua. Pol. Woda. Vng. Víz. Ang. Water.] Va- de aqua & igni interdici solebat damnatus. Aqua & igni su- mebant nuptæ, & qui sanus persecuti fuerat, redeuntes igne supergredebantur aqua aspersi, quod purgationis genus uo- cabant Suffusionem. Hoc clementiam ceteris omnibus uide- tur imperare. Terras enim deuorant aqua, flammam necant, scandunt in sublime, & ipsam quoque sibi uendicant coelum. Quid esse mirabilius potest, quam stare in caelo aquas: At il- la non modò in tantam altitudinem, sed secum quoque pi- scium examina, & lapides rapiunt. Exdem cadentes omnium in terra nascentium causa sunt: fruges, arbores, frutices iu- uant migrare in caelum, ut uitalem animam deferant herbis. Præterea alibi calida sunt, alibi frigida, alibi tepida, & pendè omnibus morborum, generibus auxiliantur. Alia sulphuris, alia ferri, alia aluminis, alia salis, alia nitri, alia bituminis, alia aris. Alia acida sunt, alia salia, & cuncta hominum tantum causa uidentur erupisse. Generatim nervis profunt omnes: alia pedibus, alia coxendicibus, alia laxatis, alia fra- ctis: alia exinanunt aluos, alia sanant uulnera, alia capiti au- ribusq; & oculis privatim medentur: alia sterilitatem mulie- rum, & uirorum infamiam abolere produntur, nonnulla iu- uant calculosos, aliaque prohibent abortum. Sunt quę tollunt uirilgines, alia podagris profunt, alia tetianas febres discu- tiunt, alia dentes fistunt, alia ungulas etiam iumentorum in- durant, alia subtiliores faciunt sensus, alia memoniam aufe- runt, alia obliuionem inducunt, alia canoras uocis faciunt. Hæc Perottus ex Plinio, quibus illud præterea addit, sed dedux- ite aquas in agro Viterbiensi, quæ lethargicos, & hydropi- cos & colicos curant, luxatos statim sanant, dentes ea collu- tos fistunt, scabiem, lichenas, uirilgines mira celeritate tol- lunt, sanem omnino sublato fastidio inducunt, secundita- tem mulieribus afferunt, Venereæ debilitatem excitant, cal- culorum uitia discutiunt. Hæc ille. Alii aquam, quasi & quam hoc est, & qualem dicitur uolunt, ablato e, quod aqua, nisi uen- tis agitur, nihil sit & quales. Aspersisse aquam prover- bialiter quis dicitur, qui dicto quoquam reddiderit animum, ac metum ademerit. Plaut. in Bacch. Exax aspersisse aquam. Idem Terent. Aspersisse aquam, iam redit animus, translatum ab us qui in deliquo, quæ Graeci dicitur uis uis appellati, asper- sa in faciem aqua ad sui sensum reuocantur. Aquam hi- bens nihil boni parias. uis uis uis. In aqua sensus, uis uis: Cuius pro uerbi sensus est, a poetis nihil præclarum, aut uenustum proficisci, si biberint aquam hoc est, si pauperes fuerint, & te- nu uictu. Demetrius Halicarnassensis. In aquam aquam con- sumis, a uis uis uis uis. In eos quæ cadit qui frustra uis uis uis. A pisco motu iudicium sumptum, in quibus ad cle- ptydra modum dicebatur. In aqua hæret. In eos compe- tit, qui sic implicatur negotio quoquam, ut se nequeant ex- tricare. Cicero 3. Offic. de Epicuro: Dicit ille quidem multa multis locis, sed aqua hæret, ut aiunt. Translatum apparet uel à fluitantibus: uel certe ab Oratorum cleptydra. Aquam cribro haurit, uis uis uis. In aqua se uis uis. Aquam in mortario mundere, uis uis uis. & simile patet in eos quadrant, qui laborant inanis. Ad aquam malus, & uis uis uis. In infima sortis homines olim dicebatur, ac sordi- distimis quælibet additos: propterea quod antiquitus in- fames habebantur, multoq; omnium contemptissimi, qui si- tigantibus aquam subministrare consueuerunt. Aquam igni miscere, uis uis uis uis. In pro uerbi, quibus addi- tans significamus, referendum est. Pugnat enim aqua cum igne. Plutarchus in bello uis uis uis. Mitte in aqua, uis uis uis uis. hoc est, aufert e medio. Dicitur uel in hominem uel in rem exitio dignam. Tractum à supplicio quorundam, qui in profluentem aut mare mitebantur. Aquam pumice postulas, pro eo quod est, frustra ab alio petere, cuius ipse à quo petas, maxime sit indigus. Cæno potam aqua turbans, nonquam inuenies potum, uis uis uis uis. Dicitur uis uis uis. Dicitur uis uis uis. ubi quis ea quæ sunt per se pulcherrima, contaminat, admittit us qua sunt turpissima. Aquilla, diminutivum ab aqua. [Pol. Woda. Germ. Wasser. Belg. Water. Hisp. Agua. Pol. Woda. Vng. Víz. Ang. Water.] Cic. lib. de Orat. Quæ mihi uidetur non tam ipsa aquila, quæ describitur, quam Platonis oratione creuisse. Et lib. 2. Vbi nō seclusa aquila teneatur, sed unde uniuersum flumen erumpat. Aquæ dicitur, uis uis uis uis, ab aqua ducenda. [Pol. Woda. Germ. Wasser. Belg. Water. Hisp. Agua. Pol. Woda. Vng. Víz. Ang. Water.] Est enim aquarum deductio: hoc est, quam

h est, quam